

Hansel i Gretel

Era una vegada dos germans, el Hansel i la Gretel, que vivien amb el seu pare i la seva madrastra en una caseta vora el bosc. La família era molt pobre i amb prou feines tenien menjar per sobreviure. Una nit, la madrastra, preocupada per la manca de recursos, va proposar al pare de deixar els nens al bosc perquè es valguessin per si mateixos. El pare, tot i que trist, finalment va acceptar.

L'endemà al matí, la madrastra va portar el Hansel i la Gretel al cor del bosc amb l'excusa de recollir llenya. Abans de marxar de casa, el Hansel, preveient el que podia passar, va omplir les butxaques de petites pedretes blanques. Mentre caminaven, el Hansel anava deixant les pedretes per marcar el camí de tornada.

Quan es van endinsar prou al bosc, la madrastra els va deixar sols amb la promesa de tornar aviat. Els nens, cansats, es van adormir sota un gran arbre. Quan es van despertar, era de nit i la madrastra no havia tornat. Però gràcies a les pedretes del Hansel, van poder trobar el camí de tornada a casa.

La madrastra, en veure'ls, es va enfurismar i va decidir portar-los encara més endins al bosc l'endemà. Aquesta vegada, el Hansel no va tenir temps de recollir pedretes i, en canvi, va deixar engrunes de

pa per marcar el camí. Però els ocells del bosc es van menjar les engrunes, i quan va arribar la nit, el Hansel i la Gretel es van trobar perduts sense cap manera de tornar a casa.

Els dos germans van vagar pel bosc durant hores fins que van trobar una casa molt estranya. La casa estava feta de dolços: parets de galeta, finestres de caramel i una teulada de xocolata. Amb molta gana, es van acostar i van començar a menjar.

De sobte, la porta es va obrir i va aparèixer una vella bruixa malvada. “Benvinguts, petits!”, va dir amb una veu suau. “Heu vingut just a temps per sopar.” La bruixa, tot i la seva amabilitat aparent, tenia plans sinistres. Va enganyar els nens perquè entressin a la casa i, un cop a dins, va tancar el Hansel en una gàbia i va obligar la Gretel a treballar per ella.

Cada dia, la bruixa alimentava el Hansel amb menjar deliciós perquè es fes gras, mentre que la Gretel s’encarregava de les tasques domèstiques. La bruixa volia cuinar el Hansel i menjar-se’l quan estigués prou gros.

Un dia, la bruixa va decidir que el Hansel ja estava prou gras i va preparar el forn per cuinar-lo. Va ordenar a la Gretel que mirés si el forn estava prou calent, però la Gretel, sabent que la bruixa la volia enganyar per empènyer-la dins del forn, va fingir que no sabia com fer-ho. “Soc massa petita per arribar-hi”, va dir.

Impacient, la bruixa va demostrar a la Gretel com s’havia de fer, i quan es va inclinar per mirar dins del forn, la Gretel va reunir tot el seu coratge i va empènyer la bruixa a dins, tancant la porta de seguida. La bruixa va cridar de ràbia, però no va poder sortir.

Amb la bruixa malvada fora de perill, la Gretel va alliberar el Hansel de la gàbia. Els dos germans van explorar la casa i van descobrir que estava plena de tresors i joies. Van omplir les seves butxaques i van decidir tornar a casa.

Després de moltes aventures i caminades pel bosc, van trobar el camí de tornada. El seu pare els va rebre amb els braços oberts, ple de remordiments per haver-los deixat al bosc. La madrastra, en canvi, havia desaparegut, mai més a ser vista.

Amb els tresors de la casa de la bruixa, el Hansel, la Gretel i el seu pare van viure feliços i mai més van passar fam. I així, els dos germans van aprendre la importància de la valentia, la intel·ligència i l'amor familiar.